ดี 2.หน่วยงานสามารถจัดหางบประมาณจากภายนอกได้เสมอในกรณีที่งบประมาณไม่เพียงพอ 3.หน่วยงานจะมีวิธีการใหม่ๆ เพื่อการบริการประชาชนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เป้าหมาย 4. บุคลากรมีความเข้าใจในการดูแล รักษาอุปกรณ์/เครื่องมืออย่างถูกต้อง และเหมาะสม 5. หน่วยงานมีแนวทางในการให้กำลังใจที่หลากหลายรูปแบบต่อบุคลากรที่ดำเนินงานด้านสุขภาวะได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ และ 6.การจัดการด้านสุขภาวะที่ผ่านมาของหน่วยงานมีความสำเร็จลุล่วงภารกิจไปด้วยดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบูรณ์ ธรรมลังกา (2554) ได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบการเสริมสร้างความเข็มแข็งของชุมชนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานในจังหวัดเชียงราย” พบว่า สังคมแบบเครือญาติมีโครงสร้างทางสังคมเป็นทั้งแบบแนวราบและแนวตั้ง ทางด้านวัฒนธรรมชุมชน มีประเพณี ความเชื่อและพิธีกรรมที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานในการเสริมสร้างความเข็มแข็งของชุมชน เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านผู้นำชุมชน การเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงส่วนปัจจัยที่มีผลต่อความเข็มแข็งของชุมชนมีปัจจัยสำคัญคือ กระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ระบบเครือข่าย ระบบความสัมพันธ์ในชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างความเข็มแข็งของชุมชนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานได้ใช้ปัจจัยต่างๆ จึงกล่าวได้ว่า การส่งเสริมจัดการสุขภาวะของประชาชนจะอยู่ที่การมีส่วนร่วมประกอบการพลังอำนาจในการต่อรองคุณภาพชีวิตขอตนเองที่เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลโดยรวมสูงสุดที่มีอิทธิทางตรงและทางอ้อม คือ ความไว้วางใจ กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่ม และการสร้างทีมงาน ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการวางแผนแก้ไขปัญหานำไปสู่การระดมภาคีเครือข่ายหุ้นส่วนด้านสุขภาพ การแสดงออกระดับบุคคล มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ องค์ประกอบภายในบุคคล องค์ประกอบด้านปฏิสัมพันธ์ รูปแบบของชุมชนเมือง และรูปแบบของชุมชนชนบทที่รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเองเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเกิดเครือข่ายในการดำเนินงานสุขภาพจิต

8. ข้อเสนอแนะการวิจัย

การส่งเสริมการจัดการสุขภาวะแบบองค์รวมเพื่อประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคกลางตอนบนควรมีการประยุกต์หลักพุทธธรรมตามแนวพระพุทธศาสนามาประยุกต์ตามแนวภาวนา 4 อาทิ

1. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. การพัฒนาด้านกายภาพ โดยมีการจัดการความรู้เรื่องการพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้สะอาด ก่อให้เกิดสุขภาวะที่ดี (กายภาวนา)

2. การพัฒนาพฤติกรรม โดยมีการพัฒนาความรู้ด้านการอยู่อย่างมีความสุขและยั่งยืนไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกันโดยใช้หลักศีล 5 เป็นพื้นฐาน โดยเริ่มจากสาธารณสุขประจำ